

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 272:

Forslag til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 21/4 93).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 4 og 5 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 273:

Forslag til lov om orlov.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 21/4 93).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 274:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Arbejdskravet, dagpengeperioden m.v.).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 21/4 93).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

De tre lovforslag, vi her har til behandling, skal ses i sammenhæng. De giver udtryk for den fornyelse af arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitikken, som regeringen ønsker gennemført, og som der er så hårdt brug for.

Arbejdsløsheden er meget stor, og den er desværre stigende. Der er derfor brug for nye tiltag, der i højere grad kan bidrage til at afhjælpe den høje arbejdsløshed. En styrkelse af arbejdsmarkedsuddannelsespolitikken skal være en af grundpillerne i indsatsen for at få nedbragt ledigheden, og hvis det skal lykkes, er det nødvendigt, at den arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitiske indsats retter sig mod både de beskæftigede og de ledige.

Med hensyn til de ledige bliver der nu mulighed for en fremrykning af indsatsen og en udbygning af de eksisterende tilbud. En af manglerne ved de nugældende ordninger er jo, at tilbudene kommer sent, er for ensartede og ikke i fornødent omfang tager hensyn til de lediges baggrund og behov. Vi får nu et mere de-

centralt og et mere fleksibelt system, hvor indsatsen skal være forskellig alt efter de forskellige behov.

Der er brug for en større fleksibilitet i tilbudene til de arbejdsløse. De nuværende regler for arbejds- og uddannelses tilbud har ikke i tilstrækkelig grad hjulpet de arbejdsløse, der havde størst risiko for langtidsledighed. Alt for få af dem kommer ud på det almindelige arbejdsmarked, så de kan fortsætte i varig beskæftigelse, og årsagen hertil er bl.a., at tilbudene kommer for sent i ledighedsforløbet og er for dårligt tilpasset til den enkeltes forudsætninger; der er f.eks. ikke i fornødent omfang mulighed for at kombinere uddannelse og jobtræning.

Indsatsen skal selvfølgelig være forskellig, fordi de arbejdsløse har forskellige behov. De har ikke den samme uddannelses- eller erhvervsmæssige baggrund og de samme forudsætninger, og derfor er det vigtigt at slå fast, at der nu skal foretages en vurdering af de lediges risiko for at blive langtidsledige. Indsatsen skal målrettes efter denne vurdering, så hovedparten af de samlede midler til beskæftigelse og uddannelse m.v. anvendes på de svagest udrustede ledige.

Når det drejer sig om de særligt udsatte grupper af ledige, kan der igangsættes en særlig indsats, som i højere grad vil gøre det muligt for disse grupper at fastholde og forbedre deres muligheder for en varig tilknytning til arbejdsmarkedet; der kan f.eks. etableres særlige jobforløb, som er tilpasset netop denne gruppe, inden for samfundsnyttige områder eller i den private sektor.

Orlovsmulighederne bliver også udvidet med regeringens forslag, og der er ingen tvivl om, at der er behov for det. Mange ønsker orlov til uddannelse, pasning af mindre børn eller noget helt tredje, og lovforslaget kan således være med til at skabe en bedre tilværelse for dem, der benytter sig af adgangen til at få orlov.

De orlovsordninger, regeringen foreslår, er meget fleksible. Der stilles ikke krav om genbesættelse af de ledige stillinger, og der er derfor ingen tvivl om, at ordningerne vil blive benyttet af flere personer, end tilfældet er med de nugældende orlovsordninger. Men vi er jo alle interesserede i, at der – uanset hvad orloven bruges til – i vidt omfang sker en genbesættelse